

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 7810/2025
12.06.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Драгане Бољевић и Јасмине Симовић, чланова већа, у парници тужиоца малолетног АА, чији је законски заступник мајка ББ, обоје из ..., а пуномоћник Давид Харгита адвокат из ..., против туженог ВВ из ... са боравиштем у Немачкој, чији је пуномоћник Жарко Павлов адвокат из ..., ради измене одлуке о вршењу родитељског права и издржавању, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж2 97/2025 од 24.02.2025. године, у седници одржаној дана 12.06.2025. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж2 97/2025 од 24.02.2025. године у делу става првог изреке којим је потврђена пресуда Основног суда у Сенти П2 148/24 од 16.12.2024. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Сенти П2 148/24 од 16.12.2024. године, ставом првим изреке, измењена је пресуда Основног суда у Сенти П2 33/15 од 24.04.2015. године у делу одлуке о вршењу родитељског права на начин да се заједничко дете парничних странака, малолетни АА рођен ..2009. године, поверава на самостално вршење родитељског права мајци ББ и у делу о доприносу за издржавање малолетног детета на начин да се обавезује тужени да на име свог дела доприноса за издржавање малолетног АА плаћа месечно износ од 20.000,00 динара почев од 01.08.2024. године па убудуће док за то постоје законски услови, најкасније до 15-ог у месецу за текући месец, а заостале рате одједном у року од 15 дана од достављања преписа пресуде, у случају доцње са законском затезном каматом од дана падања у доцњу до исплате. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 96.525,00 динара, у случају доцње са законском затезном каматом од дана падања у доцњу до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж2 97/2025 од 24.02.2025. године, жалба туженог се делимично усваја и делимично одбија, па се потврђује првостепена пресуда у делу обавезе туженог да издржавању малолетног детета, овде тужиоца,

доприноси са 20.000,00 динара месечно, у ком делу се жалба одбија, а укида у делу којим је малолетни тужилац поверен мајци ББ на самостално вршење родитељског права, као и у делу одлуке о парничним трошковима и предмет у том делу враћа првостепеном суду на поновно суђење.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену - дела којим је потврђена првостепена пресуда, тужени је благовремено изјавио ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Одлучујући о изјављеној ревизији, на основу члана 408. ЗПП („Службени гласник РС“, број 72/11...10/23), у вези са чланом 202. и 208. Породичног закона, Врховни суд је нашао да је ревизија неоснована.

У спроведеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју Врховни суд пази по службеној дужности. У поступку пред другостепеним судом није учињена ни битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 1. у вези члана 8. ЗПП, на коју ревидент неосновано указује јер је другостепени суд, у погледу одлуке о измени висине издржавања, прихватио чињенично стање које је утврдио првостепени суд на основу савесне и брижљиве оцене изведених доказа.

Према утврђеном чињеничном стању, правноснажном пресудом Основног суда у Сенти П2 33/15 од 24.04.2015. године разведен је брак туженог ВВ и ББ, њихово заједничко дете, малолетни АА рођен ...2009. године, поверен је родитељима на заједничко вршење родитељског права, са пребивалиштем детета на адреси пребивалишта мајке, уређен је модел виђења детета са оцем, и отац је обавезан да на име свог дела доприноса за издржавање малолетног детета плаћа месечно износ од 12.000,00 динара, почев од 09.02.2015. године па убудуће док за то постоје законски услови. Од развода брака малолетни тужилац је искључиво живео са мајком у кући у ..., која је његово власништво. Та кућа је купљена након развода брака, тако што су тужиочеви родитељи продали заједничку кућу и од добијеног новца купили предметну кућу на име малолетног тужиоца. Мајка малолетног тужиоца сноси е трошкове коришћења куће, а они просечно месечно износе 12.950,00 динара. Тужени је након развода брака засновао нову брачну заједницу са ГГ и са њом има заједничко дете, малолетног ДД, рођеног ...2019. године, и сви заједно живе у Немачкој где тужени ради и остварује месечну зараду у просеку 2.076 евра. Мајка малолетног тужиоца је од октобра 2024. године запослена у хотелу „ ЂЂ“ у ..., сада је у радном односу на неодређено време, и остварује месечну зараду око 53.000,00 - 54.000,00 динара. Поред тога, радећи фризерски посао код куће у просеку заради месечно још око 10.000,00 динара. Малолетни тужилац не остварује право на дечији додатак, има алергију на млечне и конзервисане производе, због чега је неопходно да му се спрема свеж оброк, има и алергију на прашину али користи лекове осим пумпице. Ученик је првог разреда средње школе, где се образује за струку У школу путује аутобусом јер се иста налази у ..., а за аутобуску карту месечно је потребно издвојити 5.096,00 динара. Бави се фудбалом и одлази у теретану. Просечни месечни трошкови малолетног тужиоца износе 42.776,00 динара. Тужени није плаћао издржавање малолетном тужиоцу по претходној пресуди, због чега је мајка детета поднела кривичну пријаву због кривичног дела недавања издржавања, која је одбачена јер је тужени поступио по

наредби ОЈТ у Сенти Кт. 800/22 од 26.01.2019. године тако што је добровољно уплатио дуговани износ од 432.000,00 динара на име издржавања малолетног тужиоца за период од јула 2019. године до јула 2022. године. Малолетни тужилац сада има 15 година и жели да настави живот са мајком, с тим што жели да по завршетку средње школе настави школовање у Мађарској.

На основу утврђењог чињеничног стања, нижестепени судови су закључили да су се стекли услови за измену претходне одлуке у погледу висине издржавања, због промењених околности. Малолетни тужилац је у време доношења претходне одлуке имао 6 година, сада има 15 година и ученик је првог разреда средње школе, па су се његове потребе повећале у односу на време доношења претходне одлуке. Промениле су се околности и на страни туженог јер је засновао нову брачну заједницу, у којој је рођен малолетни ДД. Судови су имали у виду да је у међувремену за туженог настала обавеза издржавања још једног малолетног детета, али и да тужени ради у Немачкој и висину прихода који остварује, као и висину садашњих месечних потреба малолетног тужиоца и приходе које остварује мајка малолетног тужиоца, па су закључили да је тужени у могућности да издржавању малолетног тужиоца доприноси износом од 20.000,00 динара месечно почев од 01.08.2024. године, односно да се за 8.000,00 динара повећа обавеза туженог и утолико измени претходна одлука о висини издржавања, применом чланова 164, 160, 161. став 1. и 162. став 1. и 2. Породичног закона.

По оцени Врховног суда, ревизија туженог неосновано оспорава правилност примене материјалног права, оспоравањем досуђене висине издржавања од 20.000,00 динара месечно, при чему се истиче да је тужени понудио да се издржавање повећа на 15.000,00 динара.

Одредбом члана 154. став 1. Породичног закона прописано је да малолетно дете има право на издржавање од родитеља. Одредбом члана 160. истог закона прописано је да се издржавање одређује према потребама повериоца и могућностима дужника издржавања при чему се води рачуна о минималној суми издржавања (став 1.), а потребе повериоца издржавања зависе од његових година, здравља, образовања, имовине, прихода и других околности од значаја за одређивање издржавања (став 2.), док могућност дужника издржавања зависи од његових прихода, могућности запослења и стицања зараде, његове имовине, његових личних потреба, обавезе да издржава друга лица и других околности од значаја за одређивање издржавања (став 3.). Одредбом члана 164. истог закона прописано је да се висина издржавања може смањити или повећати ако се промене околности на основу којих је донета претходна одлука.

Обавеза издржавања малолетног детета за родитеља је и дужност да се додатно радно ангажује и искористи све своје потенцијале и капацитете, како би детету обезбедио потребно издржавање. Имајући у виду утврђене чињенице и промењене околности, висину садашњих потреба малолетног тужиоца, приходе које тужени остварује радом у Немачкој, чињеницу да се мајка малолетног тужиоца и допунски радно ангажује и на тај начин остварује зараду, то је и тужени дужан да уложи додатан напор како би се радно ангажовао и својој малолетној деци обезбедио потребан новчани износ за издржавање. Нижестепени судови су имали у виду да се тужени није одазвао позиву суда за саслушање у својству парничне странке како би се изјаснио о

висини месечних потреба другог малолетног детета које са њим и садашњом супругом живи у Немачкој и о својим потребама, па су могућности туженог оцењене у складу са утврђеним чињеницама и прибављеним доказима, због чега се неосновано ревизијом указује на погрешну примену материјалног права и да нижестепени судови нису оценили могућности туженог. Неосновани су и ревизијски наводи да је требало имати у виду да је тужени из својих средстава обезбедио малолетном тужиоцу кућу за становање и на тај начин му учинио поклон, те да је то требало урачунати у висину обавезе туженог у издржавању малолетног тужиоца, јер су ови наводи у супротности са утврђеним чињеничним стањем, а поклон се не урачунава у висину обавезе издржавања већ се висина издржавања одређује применом критеријума прописаних чланом 160. Породичног закона. Стога су оцењени као неосновани сви наводи ревидента о погрешној примени материјалног права.

Због изнетих разлога, на основу члана 414. став 1. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа - судија
Бранислав Босиљковић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић